

[Poul Thomsen.]

for henholdsvis håndværket, transportvæsen, jern- og metalindustrien og måske tekstilfagene med tilsvarende arbejderrepræsentanter skulle være tilstrækkeligt, og hvis man så samtidig benyttede de erfaringer og den administration, som ungdomskontoret og ungdomsudvalget har, så tror jeg, at alt er tilgodeset.

Til gengæld forekommer brancheudvalgene mig at være en god nyskabelse. Det er vigtigt, at initiativet kommer fra brancherne, det praktiske livs folk, der bedst ved, hvor skoen trykker. Det må være fra dem, ideerne kommer. Men dér vil jeg gerne have lov til at indskyde den bemærkning, at jeg synes, at udvalgene skal hvile økonomisk i sig selv, til trods for at jeg ser, at der i lovforslaget er åbnet mulighed for at støtte brancheudvalgene økonomisk. Det er dog erhvervslivet og de enkelte brancher, som vil få i hvert fald en væsentlig del af fordelene ved den nye uddannelse, og så tror jeg ærlig talt, at brancherne, erhvervene, er villige til at betale det, som det koster at opretholde disse råd.

I denne forbindelse vil jeg også gerne pege på, at den ordening, som man har bl. a. inden for de arbejdstekniske ungdomsskoler, at det er den enkelte kommune, som betaler sin andel, og ikke den fælleskommunale udligning, forekommer mig at være den bedste. Vi skal hverken tage selvstyre eller initiativ og interesse fra de enkelte kommuner, men tværtimod lade dem forstå, at det er deres opgave at få uddannelsen til at fungere på den måde, som den enkelte kommune og den enkelte egn er bedst tjent med.

Det er også et spørgsmål, om ikke arbejdsløshedskasserne, der har en direkte interesse i oplæring af deres medlemmer, bør være med til at finansiere driften. Jeg går ud fra som en selvfølge, at hvis det er arbejdsløse, som går på skole eller kursus, betaler kasserne den sædvanlige understøttelse, men jeg kunne altså også tænke mig, at man henstillede til arbejdsløshedskasserne, som vil få en lettelse ved, at denne uddannelse finder sted, at de også under en eller anden form medvirkede til finansieringen af oprettelse, eventuelt drift, af de kursus, der bliver tale om.

Jeg vil for resten gerne her indskyde,

at med hensyn til udvælgelsen af de arbejdere, som skal frekventere skoler og kursus, bør man ikke se på, om de i øjeblikket er arbejdsløse eller ej, men på, om de egner sig til videre uddannelse. Klientelet vil ellers blive helt forkert, og uddannelsen vil aldrig komme til at nyde den anerkendelse, som den fortjener.

Hele finansieringsspørgsmålet må have en grundig udvalgsbehandling. Det gælder også spørgsmålet om oprettelse af institutioner. Jeg hørte ganske vist, at det ærede medlem hr. Peter Ravn pegede på, at der er en hel del tekniske skoler, der bliver ledige ved gennemførelse af centralskolerne, men jeg har ira anden side fået at vide, at langt de fleste af disse tekniske skoler allerede er beslaglagt til andre formål, så at lovforslagene i denne henseende kommer en postgang for sent. Jeg vil advare imod, at man skrider hastigere frem med nyetableringen, end man er sikker på at klientelet er til stede. Da de arbejdstekniske ungdomsskoler omkring 1940-41 stod i deres fulde flor, regnede man med, at der skulle oprettes 40 foranstaltninger, og man nåede at oprette, så vidt jeg husker, 28 i alt, men i dag er der jo kun, som vi hørte, 2 eller måske 3 i drift, og det er endda med en ringe belægning. Princippet må altså ikke være „so ein Ding muss ich auch haben“, men et dokumenteret behov, som ikke dækkes ind med andre foranstaltninger. Her bør også geografiske hensyn tages, og det vil sikkert være rigtigt, om man tilgodeser de egne, som har arbejdsløshedsøer, således at der anbringes institutioner dér.

Det andet lovforslag, der er til behandling her, drejer sig om de arbejdstekniske ungdomsskoler. Det er et revisionsforslag, og der er derfor et vist erfaringsmateriale at bygge på i modsætning til, hvad der gælder det første forslag. Desværre er det ikke udelukkende gode erfaringer, man har gjort, idet, som tidligere nævnt, belægningen er alt for ringe til det store apparat, der har været sat i gang i tidens løb, men ideen med de arbejdstekniske ungdomsskoler er rigtig. Den sammenblanding af skole- og uddannelsesmæssige formål, som har fundet sted, har derimod efter min opfattelse været til skade for ungdomsskolerne. Der har også været eksperimenteret for meget med